

Barockt möter nutid

I *Misantropen* möter vi ett av teaterhistoriens mest omaka kärlekspar. Regissören Michaela Granit berättar om en pjäs som rymmer både humor och allvar.

Svartsjuka, kärlek, identitet och det sociala spelet. Det är några av de universella teman som *Misantropen* tar fasta på. Alceste är karaktären som tappat tron på mänskligheten och som starkt kritiserar den värld han själv är en del av.

– Alceste är en drastisk figur. Han skyr inga medel att säga vad han tycker om allting. Det kittlar människor samtidigt som det provocerar, säger regissören Michaela Granit.

Hans älskade, Célemine, är omgiven av människor som vill bli sedda av henne. Hon lever i en privilegierad bubbla av överflöd och lättja, men längtar ändå efter något annat.

– Det är en jäkligt intelligent pjäs med ett psykologiskt djup. Den har både humor och allvar. Molière berättar om självbespeglning och hierarkier. Hur förhåller man sig till den här problematiken? Vad händer med en människa när han känner misstro och utanförskap?

Här någonstans – bland brist på tillit och avtrubbnings – ligger den kärna som Michaela vill komma åt. I *Misantropen* visar Molière dessutom vilket vansinne svartsjuka kan driva en människa till. Han gör det på ett sådant absurt sätt att betraktaren eller läsaren får skratta åt sig själv.

– Den ska också roa. Vi behöver verkligen få skratta. Men med bra komedi finns det alltid svärta runt hörnet. Det är en balansgång och den finns i Molières texter.

För Michaela handlar pjäsen även om språk, makt och konventioner. De excentriska figurerna gör att hon och ensemblen kan ta ut svängarna. Samtidigt ska publiken kunna möta karaktärerna i deras kamp och känslor.

Texten är skriven på det rimmade versmåttet alexandrin och skådespelarna har i workshopform arbetat med att få texten att kännas fri, lätt och kul.

– Den ska inte kännas främmande, utan man ska kunna gunga med i den.

”*Det är en jäkligt intelligent pjäs med ett psykologiskt djup.*

Michaela Granit om *Misantropen*

I Michaelas *Misantropen* skaver det barocka mot nutiden. I nära samarbete med scenografen och kostymören Karin Lind vill hon ge liv åt en visuell föreställning som utnyttjar teaterns alla möjligheter.

MICHAELA GRANIT

Regissör och manusförfattare som varit verksam både i Sverige och internationellt sedan 1984, bl.a. vid Dramaten, Riksteatern, Stockholms Stadsteater, Uppsala Stadsteater och Göteborgs Stadsteater. Michaela har iscensatt både nutida dramatik och klassiska verk, skrivit pjäser och drivit flera konstnärligt gränsöverskridande projekt. 2016 är Michaela också aktuell som regissör för filmen *Dream Business* och våren 2017 är hon aktuell som regissör/konceptuell medarbetare för författaren Susanna Alakoskis nya pjäs på Scenkonst Sörmland.

– Det intressanta med det fransk-klassiska dramat är att allt utspelas på samma dag och på en plats. Men rummet i *Misantropen* har flera lager, så det är inte bara ett rum utan ett eget universum. Det står aldrig stilla.

Trots seklen som förflutit sedan *Misantropen* skrevs är parallellerna mellan Molières samtid och vår egen påfallande, menar Michaela. I vår turbulenta tid av globala omställningar är "hovet" en sluten värld med gränser och skyglappar mot det som stör och hotar det invanda. Mitt i detta skvallrar vi om varandra och jagar Facebook-likes samtidigt som nätet svämms över av hatattacker.

– Det är mycket yta i dag. Jag tror att vi behöver inlyssning, tid och processer. Jag vill öppna tabun och skapa något som gör att man börjar tänka, diskutera eller känna, säger Michaela Granit.

Text: Jeanette Söderwall Foto: Patrik Instedt